

γ-αἶγες μας τρώνε σαφῆς κορφές ἀπὸ τὰ δυνάμια καὶ τὰ κα-
τσοπρίνια, δὲ δρωνε γουρσουζιές τσῆ στράτας (σαφῆς =
μόνον) Κρήτ. || Γνωμ. Ἡ πολλὴ παστρικοσύνη εἶναι μισή
γουρσουζιά Ἐννέα Χωρ. Συνών. β ρ ω μ ι ά. 5) Κακία,
δυστροπία, ἀταξία, ζαβολιά Κρήτ. Μακεδ. (Κολινδρ.) Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Κορινθ.)— Λεξ. Δημητρ. 6) Φιλαρ-
γυρία Ἡπ. (Ζαγόρ.) Πελοπν. (Κίτ.): Ἀρρώστησε ἀπὸ
τῇ γρουσουζιά του πού δὲ δύνεται νὰ φάῃ Κίτ. Συνών.
τ σ ι γ κ ο υ ν ι ά.

γρουσουζιάινω ἀμάρτ. γρουσουζιάινω Πελοπν. (Κίτ.
Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς.

Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 1, τὸ ὅπ. βλ.: Μὴ λέγῃς τέ τισα λό-
για καὶ τὸ γρουσουζιάινεις τὸ παιδί! Μάν.

γρουσουζιάρικος ἐπίθ. Πελοπν. (Βερεστ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐδ. τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ά ρ η ς.

Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 1, τὸ ὅπ. βλ.: Ὁ συμχοφρῶδης ἄν-
δρως εἶναι γρουσουζιάρικος.

γρουσουζιασμένος μετοχ. ἐπίθ. Ἄνδρ. Μύκ.

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ρ. γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ά ζ ω.

1) Ὁ πάσχων παρ' ἀξίαν, ὁ ἄτυχος Μύκ.: Δὲν ξέρω ποῦ
πῆγαινε ἡ γρουσουζιασμένη. 2) Ὁ ἀπαίσιος, ὁ κακὸς Ἄνδρ.
Μύκ.: Ὁ γρουσουζιασμένος, εἶδα μοῦ 'καμενε! Μύκ.

γρουσουζικά ἐπίρρ. Ἰων. (Σμύρν.) Πελοπν. (Ἄρν.)
κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι κ ο ς.

Ἀπαισίως, κατὰ τρόπον δυσοίωνων ἐνθ' ἄν.: Ξεκουμπί-
σου ἀπὸ 'δῶ, πού 'ρχες πρωτὶ - πρωτὶ, δευτεριάτικο, νὰ μὲ
συγχύσης καὶ νὰ πάῃ ἡ 'βδομάδα γρουσουζικά! Ἰων.
(Σμύρν.) Βαράει ἡ καμπάνα γρουσουζικά ἡ λυπητερὰ Πε-
λοπν. (Ἄρν.)

γρουσουζίκος ἐπίθ. πολλαχ. ὁ γρουσουζίκος Κρήτ. (Κίτ.
κ.ά.) γουρσουζίκος Κρήτ. (Κίτ.) Θεσσ. (Κρυόβρ.) Με-
γίστ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. γουρσουζ'κους Λέσβ. γουρ-
σουζ'κος Θεσσ. (Χάσ.) Ἡπ. (Κόνιτς.) γουρσουζ'κους Ἡπ.
(Κουκούλ.) 'ουρσουζ'κους Ἡπ. (Ζαγόρ. Πράμν.) Θεσσ.
(Κρυόβρ. Συκαμν.) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ. (Βλάστ.
Βόιον Δεσκάτ. Κολινδρ.) 'ουρσουζ'κους Ἡπ. (Βίτς. Ζαγόρ.
Κουκούλ.) Μακεδ. (Γαλατ. Ἐράτυρ. Καταφύγ. Κοζ.) 'ουρσου-
ζ'κους Μακεδ. γρουσουζίκος σύνθηθ. γρουσουζίκος Ἀστνπ.
Εὔβ. (Βρύς.) Ἡπ. (Σχωρ.) Καρ. (Ἀλικαρνασσ.) Μῆλ.
Πελοπν. (Ἀναβρ. Λεῦκτρ.) γρουσουζ'κους Μακεδ. (Δασο-
χώρ.) γρουσ-σουζ-ζίκος Κῶς.

Ἐκ τοῦ οὐδ. γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι κ ο τοῦ ἐπιθ. γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς.

1) Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 1, τὸ ὅπ. βλ., σύνθηθ.: Τὰ σαβ-
βατογεννημένα παιδιά εἶναι γρουσουζικά κ' ἔχουν κακὴ πο-
δαρικό Πελοπν. (Ἡλ.) Ἀμ' ἀδαμώνω 'ς τὸ δρόμο μου
παππᾶ, δέν' ἕνα κόδο 'ς τὸ μαδῆλι μου, γιατί λένε πῶς ἡ ἀ-
δάμωσ' αὐτὴ 'ναι γρουσουζίκη Μῆλ. Ἦτανε γρουσουζικό
τὸ παιδί πού γεννήθηκε, πέθανε ὁ πατέρας του Πελοπν.
(Ἀναβρ.) Ὁ γρουσουζ'κου χέρι μᾶς ἔκλυψι τὰ κινάδια Ἡπ.
(Κουκούλ.) Γρουσουζικό μαρὸ ἐβγήκε, μόνο νὰ πᾶ' τὸ
σφάξωμε (μαρὸ = ζῶον) Κρήτ. (Σητ.) Χρουσουζικό ζῶ,
νὰ τὸ πουλήσης Πελοπν. (Λεῦκτρ.) Γρουσουζίτση ἡ ἀγο-

ρά μας Ἄνδρ. Ἡ Τρίτη εἶναι γρουσουζίτση μέρα Εὔβ.
(Βρύς.) — Ὡ! τὸ στρίγγλικο, τὸ κακοπόδαρο, ὦ! τὸ γρου-
σουζικό, ὅπου φωμόφαγε τὸν πατέρα του! Α. Παπαδια-
μάντ., Νοσταλγ. 95. 2) Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 2, τὸ ὅπ. βλ.,
Ἡπ. (Ζαγόρ.) Πελοπν. (Κίτ. Λάγ.): Ἐ' δία ἀδικοθάνατο τὸ
γρουσουζικό Πελοπν. (Λάγ.) Μωρέ, γρουσουζικό εἶναι, ὅλο
ἄρρωστο τὸ θυμοῦμαι Κίτ. || Φρ. Μωρέ, 'ουρσουζ'κου! (ἀρά)
Ζαγόρ. 3) Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 3, τὸ ὅπ. βλ., Ἀστνπ. Ἐρεικ.
Ἡπ. (Κουκούλ. Πράμν.) Σχωρ.) Θεσσ. (Συκαμν.) Κῶς Μα-
κεδ. (Γαλατ. Δεσκάτ. Καταφύγ. Κοζ.) Πελοπν. (Ἄρν.): Τί
'ουρσουζ'κους ἀνθρώπους εἶναι αὐτό-μα, μὴ κανέναν δὲν κάμν'!
Καταφύγ. Ἀπὸν πατέρα καλὸ κὶ ἀπὸν μάννα βγαίν' 'ουρ-
σουζ'κα παιδιά (Συκαμν.) Ἐν δὲ θέλω νὰ 'ρτῇ μαζ-ζίμ' μας,
εἶναι γρουσ-σουζ-ζίκου παιὶν Κῶς Βρέ τοῦ 'ουρσουζ'κου,
πού ἀνέφ'κιν 'ς τὰ κλονάγια! Γαλατ. Νὰ σὶ συγλίσουν μὴ
τοῦ τσιγκιἀδραχτον, 'ουρσουζ'κου τοῦ διαβόλ' Κοζ. Νὰ
χαθῇς, 'ουρσουζ'κου! Δεσκάτ. Τὰ 'ουρσουζ'κα παιδιά τ'ς γει-
τονιᾶς αὐτόθ. Βρέ, γρουσουζικό, ἐγὼ σ' ἔχω τόσα χρόνια
καὶ ποτὲ δὲν ξέρω νὰ μοῦ πῆς ἕνα λόγο, νὰ μὲ φκαριστήσης
Ἀστνπ. Χρουσουζικό πλάσμα, μοῦ τσάκισες τὴ μπουτί-
λια! Σχωρ. Γρουσουζικό, ἔφαες τὸν πατέρα σου! Ἄρν.
Μούρ' 'ουρσουζ'κου, τ'ρᾶς νὰ φᾶς τ'ς γονέους σ' μὲ τ'
γκρίνια; Πράμν. Γρουσουζικά ψάρια, βωρέ, αὐτοὶ οἱ
σκαρμοὶ! Ἐρεικ. 4) Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 6, τὸ ὅπ. βλ., Καρ.
(Ἀλικαρνασσ. κ.ά.): Χρουσουζικό στισυλλί (δηλ. τεμπέλικό,
τ ε μ π ε λ ὁ σ κ υ λ λ ο) Ἀλικαρνασσ.

γρουσουζλαμάς ἐπίθ. γουρσουζλαμάς Ἰμβρ. Μεγίστ.
Σάμ. γουρσουζλαμάς Θεσσ. (Πήλ.) γουρσουζλαμάς Ἄνδρ.
Ἰων. (Μπουρνόβ.) Μεγίστ. Προπ. (Μηχαν.) Σάμ. γουρ-
σουζλαμάς Μύκ. γουρσουζλαμάς Μῆλ. 'ουρσουζλαμάς Μακεδ.
(Βλάστ.) γουρσουζλεμές Ἀθῆν. Πειρ. γουρσουζλεμές Ἀθῆν.
Νάξ. (Γαλανᾶδ.) Πειρ. γουρσουζελές Κρήτ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *ugursuzlama*.

1) Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 1, τὸ ὅπ. βλ., Ἀθῆν. Μεγίστ. Νάξ.
(Γαλανᾶδ.): Ἦρθε πρωτομηνιὰ 'ς τὸ σπῆτι μου ὁ γρουσου-
λεμές κ' ἔπεσα καὶ τσακίστηκα Ἀθῆν. Πειρ. Ἀπ' αὐτὸν
τὸ γουρσουζλεμὲ περιμένεις ποδαρικό; αὐτόθ. Τί ἔπιασε 'ς
τὰ χέρια του αὐτὸς ὁ γουρσουζλεμός καὶ δὲν τό 'σπασε; αὐτόθ.
2) Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 2β, τὸ ὅπ. βλ., Μύκ.: Εἶδα νὰ 'καμε
ὁ γουρσουζλαμάς; 3) Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 3, τὸ ὅπ. βλ. 4) Ὁ
ἀνήθικος Μακεδ. (Βλάστ.) 5) Ὁ ὀργίλος Ἄνδρ. 6) Γ ρ ο υ -
σ ο υ ζ ι ε ς 5, τὸ ὅπ. βλ., Σάμ. 7) Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 6, τὸ ὅπ.
βλ., Ἰμβρ.

γρουσουζλαντίζω ἀμάρτ. ὁ γουρσουζλαντίζω Προπ.
(Ἀρτάκ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *ugursuzlamak*.

Δυστροπῶ.

γρουσουζλίκι τό, ὁ γουρσουζλούκι Κρήτ. (Νεάπ.) —
Λεξ. Περίδ. γουρσουζιλίκι Κρήτ. γουρσουζλίκι Μεγίστ.
γουρσουζ-λί-κιν Κύπρ. γουρσουζ-λί-κιν Κύπρ. βουρ-
τουζ-λί-κιν Κύπρ. γουρσουζλίκι Ἡπ. (Τσαμν.) Σάμ.
(Μαραθόκ.) γουρσουζουλίκι Πελοπν. (Γαργαλ. Μεσσην.
Τριφυλ.) γουρσουζουλίκι Ἡπ. (Μαργαρ.) Ἰκαρ. 'ουρσουζ-
λούκι Μακεδ. (Βέρ. Ἐράτυρ. Σιάτ.) 'ουρσουζλίζ' Μακεδ.
(Γαλατ. Κολινδρ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *ugursuzlamak* = κακὸς οἰωνός.

1) Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ά 1, τὸ ὅπ. βλ., Ἡπ. (Τσαμν.) Ἰ-
καρ. Κρήτ. Κύπρ. Μεγίστ. Πελοπν. Σάμ. (Μαραθόκ.)

